

Ilmavoimat

Boeing F/A-18 C/D Hornet

Boeing F/A-18 C/D Hornet on yhdysvaltalaisvalmisteinen kaksimoottorinen monitoimihävittäjä. Pääasiassa Lapin ja Karjalan lennostojen Hävittäjälentolaivueisiin 11 ja 31 sijoitetut Hornetit muodostavat ilmavoimien päälentokaluston. Ilmavoimissa tyyppitunnusta HN kantavaa Hornetia käytetään rauhanaikana lentokoulutukseen ja alueellisen koskemattomuuden valvonta- ja turvaamistehtäviin (AKV / AKT). Hornetin poikkeusolojen tehtäviä ovat yhteiskunnan elintärkeitä toimintoja, siviiliväestöä ja puolustusvoimien toimintaa ilmaitse uhkaavalta hyökkääjältä suojaava hävittäjätorjunta sekä kaikkien puolustushaarojen yhteisoperaatioiden tukeminen kauaskantoisella ilmasta maahan -asevaikutuksella.

Monipuolisen ja modernin aseistuksensa sekä sensori- ja tiedonsiirtojärjestelmiensä ansiosta Hornetit kykenevät torjumaan ilmamaaleja näköetäisyyden ulko- ja sisäpuolella kaikissa sää- ja valaistusolosuhteissa. Torjunta voi tapahtua yksin tai osastona jatkuvassa yhteistoiminnassa ilmapuolustuksen muiden toimijoiden, kuten ilmatorjuntayksiköiden, kanssa. Poikkeusolojen toiminnassa Hornetit voivat tukeutua lentokenttien lisäksi hajautettuihin maantietukikohtiin.

Ilmavoimat

Hornetit ovat käyneet läpi mittavia ylläpitopäivityksiä. Vuosina 2006–10 toteutetun Mid-Life Upgrade 1:n eli MLU 1 -päivityksen keskiössä oli koneen ilmataistelukyvyn ylläpitäminen ja kehittäminen. Hornetit saivat lähitaistelukykyä parantavan kypärätähtäinjärjestelmän sekä uuden AIM-9X -version Sidewinder-infrapunaohjuksesta. Koneiden tunnistamista taistelutilanteessa helpottaa uusi omatunnuskyselijä. Lisäksi Horneteissa otettiin käyttöön ohjaamonäytöllä esitettävään liikkuvaan karttaan perustuva taktinen karttajärjestelmä.

Vuosien 2012–16 MLU 2:n suurimpana yksittäisenä kokonaisuutena Horneteihin luotiin kyky ilmasta maahan -tulenkäyttöön, mihin liittyen konekalustoon hankittiin lyhyen, keskipitkän ja pitkän kantaman pommeja ja rynnäkköohjuksia. MLU 2:n yhteydessä otettiin käyttöön myös ilmataistelukykyä kehittävä AMRAAM-tutkaohjuksen uusi versio, koneen viesti- ja suunnistusjärjestelmiä päivitettiin ja niihin integroitiin kansainvälisesti yhteensopiva Link 16 -tietovuojärjestelmä. Se mahdollistaa ilmapuolustuksen toimijoiden ja johtoportaiden välisen yhteistoiminnan ja tiedonjaon verkostokeskeisen sodankäynnin periaatteiden mukaisesti.

Lisäksi Hornetien ohjaamonäytöt uudistettiin kuvaputkityyppisistä LCD-näytöiksi ja, kone sai uuden BOL-omasuojajärjestelmän sekä GPS-satelliittipaikannuslaitteen. MLU 2:n edellyttämien asennustöiden yhteydessä suoritettiin myös elinkaaripäivityksestä erillisiä ohjelmistopäivityksiä, koneen loppuelinkaaren turvaavia varaosahankintoja, rakennevahvistuksia ja moottorien peruskorjaustöitä.

Konetyypin historiaa:

Vuonna 1987 tuotantoon tullut F/A-18 C/D Hornet edustaa 1970–80 -lukujen taitteessa suunnitellun, muun muassa Yhdysvaltain merivoimien lentotukialuksilta toimivaksi tarkoitetun jokasään monitoimihävittäjätyypin toista kehitysversiota. Ensimmäisenä palveluskäyttöön tulleesta Hornetin versiosta käytettiin tyyppimerkintää F/A-18 A/B.

Hornet valittiin ilmavoimien ikääntyvien Saab Draken- ja MiG-21bis -torjuntahävittäjien seuraajaksi vuonna 1992. Käyttöön tyyppi tuli vuosina 1995–2000. Ilmavoimien kaksipaikkaiset koneet rakensi Yhdysvalloissa myöhemmin Boeingiin sulautunut McDonnell Douglas, ja yksipaikkaiset kokosi Suomessa Patria Finavitec.

F/A-18 A-, B-, C- ja D-malleja edustavia Horneteja on käytössä kahdeksassa maassa vajaat 1000 kappaletta. Hornetin pohjalta on kehitetty itsenäisenä ja rungoltaan sekä järjestelmiltään täysin erillisenä monitoimihävittäjätyypinä Boeing F/A-18 E/F Super Hornet, joka teki ensilentonsa vuonna 1995.

Ilmavoimat

Tekniset tiedot:

Siipien kärkiväli: 11,43 m

Pituus: 17,10 m

Korkeus: 4,67 m

Tyhjäpaino: 10 680 kg

Suurin lentopaino: 23 541 kg

Rakenne: Metall- ja komposiittirakenne

Voimalaitteet: 2 x General Electric F404-GE-402 -ohivirtausmoottoria (suurin työntövoima jälkipoltolla à 7983 kp / 78,30 kN)

Maksiminopeus: Matalalla 1300 km/h, korkealla Mach 1,8

Lakikorkeus: 15 000 m

Aseistus: Kiinteästi asennettuna yksi 20 millimetrin M61 Vulcan -tykki. Ilmataisteluseistuksena enintään 12 lyhyen kantaman Sidewinder-infrapunaohjusta ja / tai keskipitkän kantaman AMRAAM-tutkaohjusta siipi- ja runkoripustimissa. Ilmasta maahan -aseistuksena lyhyen kantaman ohjattu JDAM-pommi, keskipitkän kantaman JSOW-liitopommi ja pitkän kantaman JASSM-rynnäköohjus

Varustus: Mm. APG-73 -pulssidopplertutka. Omasuojana soihtu- ja silputuslaitteet, (mm. BOL-omasuojajärjestelmä) sekä elektronisia järjestelmiä. JHMCS-kypärätähtäinjärjestelmä ja APX-111 -omatunnuskyselijä, TAMMAC-karttajärjestelmä, Link 16 -tietovuojärjestelmä, Maalinetsintä- ja osoitussäiliö Litening.

Määrä Ilmavoimissa: 62 kappaletta. Yksipaikkaisia F/A-18C -mallin koneita 55 kappaletta, kaksipaikkaisia D-mallin koneita 7 kpl

Päivitetty: 1 / 2018